

DUEENNEN

Artikkel 18 - 2019

Dommerkritikker etter Høstutstillingen i Haugesund.

Av Svein Harald Vikse

SVABERE:

Blåsvaberen skal være dueblå i grunnfargen. Ingen av de utstilte viste riktig farge, de var alle for mørke.

Dette går også ut over sølvfargen, som dermed blir uren. (brunlig).

Svabertegningen var stort sett på plass.

Duene var ikke i utstillingsform.

Her en virkelig god blåsvaber-man ser tydelig at duen er blå i grunnfargen, og legg merke til det mørke halebåndet – tydelig mørkt mot den blå halen. Oppdretter Alfred Kirk

SYDTYSKE SKJOLDDUER.

2 stk gule – gode representanter for rasen som nok ikke har blitt sett på norske utstillinger i denne fargen tidligere.

Gode i type, størrelse og farge. Den ene med for få hvite slagfjær – de skal ha 8-10 hvite i hver side.

Hannen kunne hatt noe bedre kappe og rosetter.

NURNBERG SVALER.

Kun 3 stk blå, med og uten bånd.

Gode duer hvor jeg belønnet den ene hunnen med 96p. Hun hadde riktig type, farge, tegning og god kappe med tydelige rosetter. Litt lys på overnebbet og jeg kunne ønsket noe mer kraft – Nürnberg Svalen skal jo være blandt de største innen Fargeduene.

Det var påmeldt noen Isduer uten at disse noen gang møtte opp.

Av Ole Gunnar Torp

En stor takk til H.R.F for en fin helg og vellykket utstilling.

2 Franske Kroppert

Hannen har den mest typiske framvisingen i forhold til standaren, men den stod med veldig skrevende benstilling og manglet god halvmånetegning. Krysser vingene bra og riktige lår. Hunnen mangler lengere ben og kropp. Flere enkelte små hvite fjær på vinge-buen (epaletter), større og mer kulerund pust. Enda mer tydelig innsnøring ved bryst.

12 Norwich: hvor det er flere gode dyr med god pust og kropp. Ønskene er lengere og rettere benstilling spesielt en hadde veldig markante lår (froskelår) som er feil. Enkelte kan vise større pust, mere epaletter, brutt øye og bedre tegning. En brun med band: for kort hals så når den puster er ikke hode oppå ballongen så den står og støtter seg på halen.

En sort nr 225 meget god han som jeg ikke fant noen feil på så 97 poeng og den beste.

16 Amsterdamer: Var en gruppe med mange veldig gode dyr som viser godt helhetsinntrykk, som viser seg veldig godt fram i burene som tilsier mye burtrening. Feil jeg tok flere på er bedre halvsirkel i underlinje, høyt båret bryst, rettere benstilling, høyere båret hale, kortere og bredere kropp. De beste fikk 96 p. Etter en hyggelig samtale med eier av noen av duene er jeg med på at sånn som nr 250 viste seg i buret da kunne den ha fått 97 p

10 Indisk Høystjert: hvor de beste fikk 96 p. Det som gikk igjen av ønsker er mer kraft i figur og bryst, bedre halefåring, noe kortere rygg, skjev hale og trakthale. Hode og hale når sammen og bedre fotbefjering på flere.

Av Hans Petter Nernes

Jeg bedømte Brunnerne og her er det litt blandet kvalitet. Beste due var en hvit fra William Midteide, hadde den hatt inne den livligheten vi kjenner brunnerne har, så hadde den fått toppoeng. De blå er generelt litt store og hadde en del mangler i bein og tær, de gulskimlete var av god kvalitet.

Limerick tomler; Opprinnelse, utvikling og vurdering på Høstutstillingen.

Av Jan Heldal

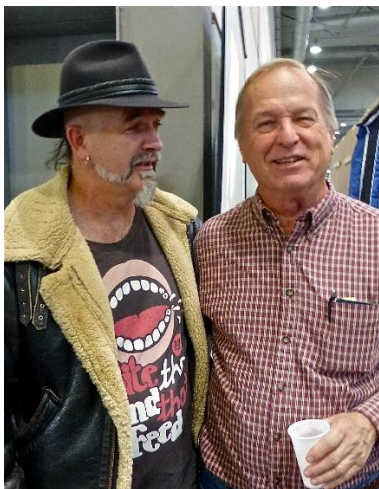
Rasen oppstod for rundt 50 år siden og "oppfinnere" var en irlender ved navn Michael McDonnel. Målsettingen hans var å skape en kvikk, liten, kortnebbet tomler med gode sokker. Den skulle ta sine egne unger og være egnet til å holdes frittflygende.

Fra England ble det hentet Short Faced tomlere som ble krysset med lokale flygeduer og sikkert også Long Faced Tomlere. Etter hvert ble det klart at kombinasjonen "kortnebbet" og det å ta sine egne unger var optimistisk og rasen ble halvlangnebbet.

I 1983 hadde McDonnell innbrudd i slaget og bare 2 par unngikk å bli stjålet. Det skadet og forsinket selvsagt prosjektet, men i dag stammer alle Limericks etter disse to parene.

Rasen ble anerkjent i 2002 og på Europautstillingen i 2006 i Leipzig var det utstilt hele 46 duer og så godt som alle kom fra Irland. På Europautstillingen i Leipzig (2012) var det utstilt 58, og nå var de fleste fra kontinentet og franskmannen Jean-Louis Frindel var en av utstillerne. I Herning 2018 var det utstilt 15 duer av 1 irlender og 3 danske utstillere.

Sammen med Rick Barker bodde jeg på samme hotel som medlemmene av den irske Limerick-klubben i 2012. Denne gjengen var ledet av en noe ubeskjeden og fargerik kar som het Richard og som visstnok hadde god kjennskap til fengselsvesenet på den grønne øyen. Rick Barkers døpenavn er også Richard, og min påstand om at de to var usedvanlig like ble ikke veldig godt mottatt – i alle fall ikke av min venn Barker. Våre nye venner var ivrige etter å lære oss om Limerick Tomleren og dette sammentreffet ble inspirasjonen til å følge rasen.

De to Rickardene med Barker til høyre.

På Høstutstillingen var det av Torbjørn Jektnes utstilt 5 Limerick Tomlere. Dessverre ingen i den viktigste fargen some er almond/brunstenket/magnani. Denne fargen er opplagt en arv etter almond Short Face der den også er den mest ettertraktete varianten.

En blå ung hunn hadde fin størrelse, flott holdning og et rundt hode uten tendens til å være flat på issen. Dessverre stod en ung hann i naboburet med bedre perleøye. Dersom denne hunnens øyne blir bedre og sokkene får bedre kondisjon bør høyere poeng være innen rekkevidde på LU? Pussing av nebbet ville heller ikke gjøre store skade tror jeg.

De 4 andre viste forskjellige svakheter som anelse flat på issen, litt uelegant figur, uferdige sokker og de var alle i største laget for å kunne passere som en liten (i beste fall mellomstor) tomle.

Blå, ung hunn, 95 poeng. Utstiller Torbjørn Jektnes, HRF

Av Ronald Drotningvik

Først vil jeg takke HRF for en vellykket utstilling. Flott utstillingslokale og en hyggelig festkveld på Lørdagen med god mat og gode venner. Som alltid er det kjekt å treffe gode duevenner.

Jeg startet med 30 petenter. Dette var min første dømming av Norsk Petent, så det var med skrekkblandet fryd jeg startet dømmingen. Der var 30 Petenter, så det var overkommelig.

Jevnt over begynner typene å komme seg veldig. Mange med god stilling og med bra krone og rosetter. Slagfjær og riktig mengde fingerfjær var det på de fleste. Viser at det jobbes godt i rasen.

Startet med 2 sorte. Har vært mange flere i denne fargen før. Gode i farge, men eller litt i manko på begge. Beste en ung han på 94p. Begge de sorte var fra Chris A. Midbrød.

Den største gruppen var igjen røde. Her var mange gode duer. Den beste en ung han på 96p fra Kurt Johan Dalen. En nydelig due som kanskje hadde fortjent 97p., men litt lavt ansatte rosetter fratok den 1p. Den ble beste

Potent på utstillingen. Ellers var det 2 yngre hunner på 95p. Begge disse tilhørte også Kurt, så en meget god start på oppdrettet Kurt.

1 gul ung han falt jeg veldig for. Flott stilling og en fantastisk farge. Den var litt lang og kunne nok hatt litt mer kraft, men den fikk 96p. Denne kom også fra Chris og ble 3 vinner i gruppen.

5 blå – korte fine typer der 3 av dem endte på 95. Den ene hadde fortjent 96p., men med hull i fjærene endte den på 95 dessverre.

1 blå ternet. Ikke ofte vi ser blåternet, men dette var et flott eksemplar. Meget god tegning. Stod godt, men var litt lang og hadde for lavt ansatte rosetter. 95p. til Steinar Hermansen. Synd du nå gir deg med duer, for du hadde noe på gang her.

2 Rødbåndete fra Hans Petter Nernes. 1 nydelig ung hann. Kort og kraftig med flott stilling, men for små og utydelige rosetter fikk den 96p. og 2 vinner i gruppen.

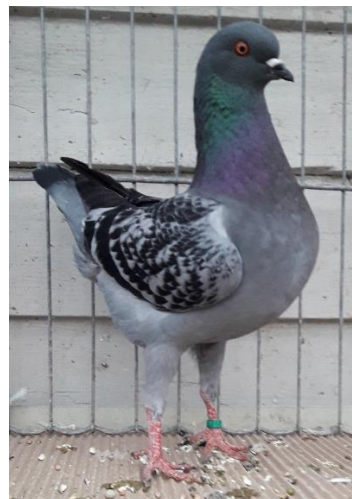
3 Perleblå fra Ole Gunnar Torp. Flott farge og fine typer, men dessverre en del mangler. Den beste ble en ung hunn på 93p. Stå på Ole Gunnar, for fargen trengs. Manglende slagfjær (ikke felling) gjorde at 2 gikk under 93 p.

Håper at det ikke blir siste gang jeg får dømme Petenter og at jeg ikke dømte meg helt bort.

Av Odd Helge Vågen

Dommerrapport Tysk Modeneser. Imponerende 67 stk TM på årets Høstutstilling. Nok en gang den største gruppen. Jeg hadde gleden av å dømme 44 stk. Kvaliteten på de utstilte duene var imponerende, kun små detaljer skiller toppdyrene. Startet med en enslig blå sch. fra Rolf Helgesen. Flott type med fin strekk, men dessverre med hvite fjær i buk.

7 stk blåternete som vanlig i høy kvalitet. En elegant ung 0.1(fra Trond får fortjent 97p. Trond fikk også 96p på en eldre 1.0

En enslig hvit fra Rolf. Flott strekk og fin fjærdrakt men dessverre uten både brystdybde og bredde 93p.

19stk Rødfahl, en meget sterk gruppe som nok hadde fortjent en 97 p due. En liten feil her og en liten feil der gjør at de beste ender på 96p. To unge hanner fra Johny og Ronald samt en eldre hann og hunn fra Ronald får alle 96p. Fargen er en utfordring i denne varietet hvor skjoldet skal være helt rent noe som igjen ofte fører til en "gassi" lys hoderegning som ikke er ønskelig.

9 stk Rødfahlternet også en meget sterk gruppe. En høyreist 0.1 fra Roald fikk 96 p. Ferdig felt hale kunne ført den helt til topps.

Avsluttet med 7 stk rødkimlet hvor også den beste TM befant seg. En ung 0.1 fra Johny fikk 97 og ble senere kåret til beste TM. Johny hadde også en eldre 0.1 på 96 p i denne flotte varietet. For en TM mann er det gøy å se hvor bra det jobbes i rasen både med antall utstilte duer og ikke minst kvaliteten som blir bedre år for år.

Av Ronald Drotningvik

24 Tyske Modenesere.

7 Sorte Gazzi. Som vanlig var det en flott samling fra Odd Helge Vågen. Gode dyr med god farge og tegning. Den beste en eldre han på 96p. Litt slankere hals og den hadde gått helt til topps. Ellers 3 yngre hanner på 95p. Vingeføring på en del av duene må vi være obs på, men dette vet oppdretterne.

17 Sorte. Gledelig å se så mange sorte igjen. Er en stund siden sist. En fin samling der vingeføring på omtrent samtlige var god. Var kanskje litt snill med litt løs fjærdrakt i hals, men siden dette var en høstutstilling og duene ikke er helt ferdig med felling, så jeg litt mellom fingrene med det. Dette blir imidlertid ikke godtatt på Nasjonalutstillingen i Januar. Beste en ung han fra Kurt Johan Dalen på 97p. og nest beste modeneser. Den stod flott under hele bedømmelsen. 3 andre sorte fikk 96p. og nærmest toppen var en ung hun, fra Odd Helge. Denne stod også flott under bedømmelsen, men litt mer dybde i bryst var ønskelig.

Av Torbjørn Jektnes

Min oppgave på høstutstillingen ble å dømme Bergens tumler fordelt på 8 røde, 3 gule, 9 svarte og 20 hvite. Det er kjekt å se at denne rasen blir tatt hånd om av dyktige oppdrettere og at det er fin fremgang fra år til år. Spesielt tydelig er det i de fargede variantene, som henger litt etter de hvite, der årets håpefulle står ved siden av de eldre generasjonene med tydelige forbedringer. Men de hvite er også blitt en jevn og sterk gruppe.

Jeg startet med de hvite. Her var det mange typiske Bergens tumlere. Ønsker som gikk igjen var renere iris, mer lavstillet due, og slankere halser. Vinneren i de hvite og i rasen ble en ung hun som under hele bedømmelsen stod med den rette lave vannrette stillingen som Bergens tumleren skal ha, en meget tiltalende due som jeg kronet med 97 poeng. Gratulerer til oppdretter.

De 9 svarte Bergens tumlerne er en variant som henger etter de andre fargede i typer. Gledelig var det å se at et par av ungdueene har den ønskede vannrette stillingen. Alle de utstilte duene har en for høy stilling. Ønsker som gikk igjen var mer vannrett stilling, renere nebb, renere iris, slankere halser.

Det var 3 gule Bergens tumlere. 2 av duene hadde en fin vannrett stilling og slanke halser. Ønsker er lavere stilling, kortere figur.

De 8 røde var den gruppen som av de fargede samlet sett er mest typisk. Ønskene som gikk igjen her var lavere stilling, slankere halser og renere iris.

I etterkant av bedømmingen spør jeg meg alltid om man har gjort en ok jobb, har man lagt seg på "riktig" linje vedrørende poengsummer osv. Fokuset under min bedømmelse var på lav, vannrett stilling, slanke halser og ren iris.

Jeg setter alltid pris på å få tilbakemelding fra oppdrettere og dommere i rasen for hvordan dere mener bedømmelsen gikk.

Av Jan Oksnes

Jeg startet på fredagen med Gammel Orientalisk Mefikk. Jeg traff formannen for

spesialklubben i Tyskland, Martin Linde i Ungarn da jeg dømte Mefikker der og vi snakket en god del om at de må klare ungene selv. Det var prioritet nr en i Tyskland!! Han avlet ikke på duer som hadde for kort nebb eller ikke greide ungene sine selv. Dette er noe også oppdretterne i Norge må ta inn over seg. Det var bare Satinetter utstilt. Det som mest gikk igjen var manglende oppreist holdning. For lange i halepartiet, og for lave og brede spisskapper. Best av de blå m/hvite bånd var en ung hann fra Hans Petter med 97 p. Den ble også best i rasen.

Brun m/hvite bånd, ung hun fra Roger Birkeland med 95p. To sort laserte unge hunner fra Hans Petter fikk begge 95p. To pene blå laserte, en ung han på 96 og en ung hun på 95 fra Roger Birkeland. Litt tydeligere søm var ønske. Det hele avsluttet med en gul lasert ung hun og en brun lasert ung han, begge med 95p.

Kun en GI.Tysk Mefikk, utstiller Torbjørn Jektnes. 95 p. Ønsker var litt mer fjær i krona.

Italiensk Mefikk. En utstiller, Kjell Ove Bognøy. Mange gode typer, men for dårlig isfarge ga en del lave poeng. Noen var veldig unge og de vil

få bedre farge seinere. En eldre han med fantastisk farge ble best i rasen med 97p. En god due var også bur nr 299 med meget god type, men en mørk flekk på kinnet ødela litt.

Afrikansk Mefikk, også bare en utstiller. Arvid Bentzen stilte en meget god han, men dessverre, dårlig/ingen nebbpleie gjorde at det kun ble 95p. Ønsker på resten var mer oppreist holdning, kortere figur, bedre nebbinnbygging, mer masse i hode.

Carrier. 2 stykker fra Rolf Helgesen. Best, blå m/bånd ung hun med 95 p. Gi henne et par år så blir hun topp. Den eldre svarte hunnen hadde litt skjeve vorter og manglet litt strekk i bein.

Norsk Tomler, her måtte jeg sitte på en krakk for å få rette høyden i forhold til duene. Hvite. Best ung han og ung hun fra Svein Harald, begge med 96p. Den unge hunnen manglet bare litt kraftigere/bredere bryst for å få det siste poenget. Som gruppe var de hvite gode med god ryggglukking og velstelte duer. Ønsker her var strammere nakke, kortere figur, noen hadde dårlig iris, farget fjær i det hvite, bedre vingeføring. Pass på gribbfjørene, de må ikke bli kortere.

Kun tre sorte. Best var Torbjørn Jektnes med en ung hun på 94p. Alle hadde for mye farge på nebbet. Utstillingen's beste Tomler fant jeg blant de røde med en ung hun fra Gunnar Brandal. Helt fortjent 97p.

Gratulerer Gunnar. Beste gule var en ung han, også fra Gunnar med 95p. Ønsker i begge farger var bedre ryggglukking, strammere nakke, bedre vingeføring og litt urein iris, som jeg tror blir bedre når duene blir eldre. Ole Gunnar stilte to perleblå m/bånd, best en ung hun med 95p. God farge/tegning men litt lange i figuren. Jan Helge Havsø stilte to sort tigrer hunner med 94p som trenger litt mer tid før de er klar.